

ΣΥΝΗΜΜΕΝΟΝ Γ΄:

Ἐκ τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Π.Σ.Ε.
στό Πουσαν τῆς Δημοκρατίας τῆς Κορέας

10η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

«ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ» (Π.Σ.Ε.), στό ΠΟΥΣΑΝ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΥ ΚΟΡΕΑΣ
30 Νοεμβρίου ἕως 8 Ὀκτωβρίου 2013

1. Δηλώσεις Ἀρχιεπισκόπου Τιργοβιστίου κ. Νήφωνος (ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρουμανίας)

Κατά τίς ἐπίσημες ὁμιλίες στή Συνέλευση τοῦ ΠΣΕ στό Πουσαν, στήν ὀλομέλεια τῆς 5^{ης} Νοεμβρίου, παρουσιάστηκε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιργοβιστίου κ. Νήφων ἐκ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρουμανίας, ὁ ὁποῖος ἀνέφερε μεταξύ ἄλλων (00:30:37 ἕως 00:48:40 τοῦ παρακάτω video) καί τά ἀκόλουθα:

● World Council of Churches, Unity Plenary, WCC 10th Assembly, 5 November 2013

https://www.youtube.com/watch?v=M94BeY_ZmtQ

[00:34: 03]

"[...] Our greatest challenge comes, unfortunately, from within our own constituencies. There are voices - and they are getting louder and louder - that speak against the ecumenical movement seeing it as a heresy that the Orthodox Church needs to confront. There is fear that our centuries-old traditions and teachings are being corrupted by foreign teachings. This attitude is in some extent understandable for an Orthodox context, where change and innovation is perceived as heresy, and priority is given to the preservation of Orthodox doctrines, teachings and practices, as they have been received and passed-on from generations to generation. However this view is mainly result (we have to recognize that) of ignorance and a fundamentalist approach to Faith. Christ loved all the people that he met, regardless of their religious affiliation. All human beings are brothers and sisters. In other words, the handy work of God, who is the

[00:34:03]

"[...] Ἡ μεγαλύτερη γιά μᾶς πρόκληση ἔρχεται, δυστυχῶς, ἀπό τό ἐσωτερικό τῶν ἴδιων τῶν δικαιοδοσιῶν μας. Ὑπάρχουν φωνές – καί συνεχῶς αὐξάνουν – πού ὁμιλοῦν ἐναντίον τῆς Οἰκουμενικῆς Κίνησης, βλέποντάς την ὡς αἵρεση μέ τήν ὁποία ἡ Ὁρθοδοξία πρέπει νά ἔλθει ἀντιμέτωπη! Ὑπάρχει ὁ φόβος ὅτι οἱ μακραιώνες παραδόσεις καί διδασκαλίες μας φθείρονται ἀπό ξένες διδασκαλίες. Αὐτή ἡ συμπεριφορά εἶναι κατανοητή μέχρι κάποιο σημεῖο γιά μία ὀρθόδοξη συνάφεια, ὅπου ἡ ἀλλαγὴ καί ὁ νεωτερισμός γίνονται ἀντιληπτά ὡς αἵρεση, καί δίδεται προτεραιότητα στή διατήρηση τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων, διδασκαλιῶν καί πρακτικῶν, ὅπως ἔχουν γίνει δεκτά καί μεταδόθηκαν ἀπό γενιά σέ γενιά. Αὐτή ἡ ὀπτική, ὅμως, κυρίως εἶναι ἀποτέλεσμα (πρέπει νά τό ἀναγνωρίσουμε αὐτό) τῆς ἀγνοίας καί μιᾶς φουνταμενταλιστικῆς προσέγγισης τῆς Πίστης! Ὁ Χριστός ἀγαποῦσε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους πού συναντοῦσε, ἀνεξαρτήτως τῆς θρησκευτικῆς παραδοχῆς τους. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀδελφοί καί ἀδελφές, μέ ἄλλα λόγια, τό χειροπιαστό ἔργο τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ὁ Πατέρας ὅλων μας. **Μέσω τοῦ Βαπτίσματος αὐτή ἡ συγγένεια**

Father of us all. Through baptism this kinship is sacramentally strengthened and taken to a higher level. How can we ignore our brothers and sisters in Christ, who are actively seeking truly, unity? In a global world that involves mass immigration of Orthodox populations in the West, this is a shame! Many Eastern Orthodox Christians now live in foreign countries, and enjoy the hospitality of other christian communities throughout Europe and other continents. For a better understanding on what Ecumenism means, we have to explain thoroughly what we do in our meetings, to assure our people that nothing of our precious traditions are lost, changed or watered down We remind them, and indeed we should remind all of us, that we always defend our traditional moral values, as, for example, the christian family supreme value. We need to explain how distinctiveness and otherness are preserved, even required, by coming together in realizing the much desired communion of all churches. The mystery of the Church and of our oneness is based on the unity and distinction to be found in the Holy trinity and in the Person of Jesus Christ who is both divine and human. This mystery is unfolded into the extended Body of Christ, that is, the Church [...]

[00:38:06 ⤵]

In its sanctifying means the Church is, I would dare to say, as powerful as God is! Our greatest hope and the sure sign of unity is the confession of our trinitarian Faith and of our Lord Jesus Christ as God and Saviour as expressed also in the constitution and rules of the WCC [...]

[00:40:06 ⤵]

Dear friends, our biggest challenge remains ecclesiology. Which is the true Church born in Jerusalem and spread all over the world? How have we come to have so many churches that have so much, but also in

μυστηριακῶς ισχυροποιεῖται καὶ ὁδηγεῖται σὲ ἓνα ἀνώτερο ἐπίπεδο! Πῶς μπορούμε νὰ ἀγνοοῦμε τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς καὶ ἀδελφές μας, πού ἐνεργῶς ἀναζητοῦν εἰλικρινῶς τὴν ἐνότητα; Σὲ ἓνα παγκοσμιοποιημένο κόσμο, πού περιλαμβάνει μαζικὴ μετανάστευση ὀρθόδοξων πληθυσμῶν στὴ Δύση, αὐτό εἶναι ντροπὴ! Πολλοὶ Ἀνατολικοὶ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, τώρα ζοῦν σὲ ξένες χῶρες, καὶ ἀπολαμβάνουν τὴν φιλοξενία ἄλλων χριστιανικῶν κοινοτήτων σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη καὶ σὲ ἄλλες ἠπείρους. Γιὰ μιὰ καλύτερη κατανόηση τοῦ τί σημαίνει Οἰκουμενισμός, πρέπει νὰ ἐξηγοῦμε διεξοδικῶς τί κάνουμε στίς συναντήσεις μας, νὰ διαβεβαιώσουμε τὸν κόσμο μας, ὅτι τίποτε ἀπὸ τίς πολυτίμες παραδόσεις μας δὲν χάνεται, δὲν ἀλλάζει, δὲν «νερώνεται». Τοὺς ὑπενθυμίζουμε, καὶ πράγματι πρέπει σὲ ὅλους μας νὰ ὑπενθυμίζουμε, ὅτι πάντοτε ὑπερασπιζόμαστε τίς παραδοσιακὲς ἠθικὲς μας ἀξίες, ὅπως, γιὰ παράδειγμα, τὴν ὑπέρτατη ἀξία τῆς χριστιανικῆς οἰκογένειας. Πρέπει νὰ ἐξηγήσουμε πῶς ἡ διαφορετικότητα καὶ ἡ ἑτερότητα διατηροῦνται, ἀκόμη καὶ ἀπαιτοῦνται, μέσῳ τῆς σύναξης γιὰ τὴν πραγμάτωση τῆς πολὺ ἐπιθυμητῆς κοινωνίας ὄλων τῶν ἐκκλησιῶν. **Τὸ μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐνότητάς μας βασίζεται στὴν ἐνότητα καὶ διάκριση πού μπορεῖ νὰ εὑρεθεῖ στὴν Ἁγία Τριάδα καὶ τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ἐπίσης θεῖος καὶ ἀνθρώπινος. Αὐτὸ τὸ μυστήριον ἐκτυλίσσεται στὸ ἐπεκταμένο [extended] Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τὴν Ἐκκλησία [...].**

[00:38:06 ⤵]

Μέσα στὰ ἀγιαστικά της μέσα ἡ Ἐκκλησία εἶναι, θὰ τολμοῦσα νὰ πῶ, τόσο ἰσχυρὴ, ὅσο εἶναι καὶ ὁ Θεός. Ἡ μεγαλύτερή μας ἐλπίδα καὶ τὸ βέβαιο σημάδι ἐνότητας εἶναι ἡ ὁμολογία τῆς τριαδικῆς μας Πίστεως καὶ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς Θεοῦ καὶ Σωτήρα, ὅπως ἐκφράζεται στὸ Καταστατικὸ καὶ τοὺς Κανονισμοὺς τοῦ ΠΣΕ.

[...]

[00:40:06 ⤵]

Ἀγαπητοὶ φίλοι, ἡ μεγαλύτερή μας πρόκληση παραμένει ἡ ἐκκλησιολογία. Ποιὰ εἶναι ἡ ἀληθινὴ Ἐκκλησία πού γεννήθηκε στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἐξάπλωθηκε σὲ ὅλο τὸν κόσμο; Πῶς φθάσαμε νὰ ἔχουμε τόσες πολλὲς ἐκκλησίες, πού ἔχουν τόσα πολλά - ἀλλὰ σὲ κάποιες περιπτώ-

some cases so little, in common, barely bearing any resemblance to one another? Whether we like it or not, the situation in which to look for a new vision of the *koinonia* of the churches is one of division and separation. The whole question of reunion depends on a tension between unity and division. We must do our best to accept the tension and continue together along the way to the visible unity in which finally be overcome. The unity of the Church has been lost. Our task is not to create a new church, but to restore the one Church in its unbroken continuity and its sacramental fullness. The time defining the final form which the one church wants restored would take, is not yet here; [...]

[00:41:51 🍀]

We therefore, need to be realistic, to look back, at the critical points in history when divisions were created and thus work at the very root of the problems. Change is contrary to God's unchanging nature; Christ, who is both divine and human, is the same yesterday and today and forever; adaptation and inculturation is one thing, change is another. In the first case the essence of the Church remains unchanged; while in the second case, it transforms into something else [...]

[00:43:14 🍀]

Sharing the same Cup requires ecclesial unity, based on a common confession of faith. It is free to book a place at Christ's table, and there is no restriction on who can come, but a code of dress may be required. Clothes of light, a confession of belief in what we consume: the real body and blood of Christ or only a symbol of it? Hence, more talk is needed about the ecclesial framework of the banquet [...]

σεις και τόσα λίγα - κοινά, και μόλις και παρουσιάζουν κάποια όμοιότητα ή μία μέ την άλλη; **Είτε μάς άρέσει είτε όχι, ή κατάσταση στην όποια πρέπει να αναζητήσουμε ένα νέο όραμα κοινωνίας των εκκλησιών είναι μία (κατάσταση) διαίρεσης και διαμερισμού!** Τό όλο έρώτημα της επανένωσης έξαρτάται από μία ένταση μεταξύ ένότητας και διαίρεσης. Πρέπει να βάλουμε τά δυνατά μας να δεχθοϋμε την ένταση και να συνεχίσουμε μαζί καθ' όλο τό δρόμο προς την όρατή ένότητα, στην όποια θά γίνει υπέρβαση [της έντασης]. **Η ένότητα της Έκκλησίας έχει χαθεί.** Η άποστολή μας δεν είναι να δημιουργήσουμε μία νέα εκκλησία, αλλά να επαναφέρουμε τή Μία Έκκλησία στην άκομμάτιαστη συνέχειά της και στή μυστηριακή της πληρότητα. Ό χρόνος που θά καθορίσει την τελική μορφή την όποια ή μία εκκλησία θέλει άποκαταστημένη, δεν έχει έλθει ακόμη [...]

[00:41:51 🍀]

Γι' αυτό, πρέπει να είμαστε ρεαλιστές, να κοιτάξουμε πίσω, στά κρίσιμα σημεία της ιστορίας όπου δημιουργήθηκαν οι διαίρεσεις, και έτσι να έργασθοϋμε στίς ίδιες τίς ρίζες των προβλημάτων. Η άλλαγή είναι αντίθετη προς την άναλλοίωτη φύση του Θεοϋ· ό Χριστός, που είναι επίσης θεϊος και άνθρωπινος, είναι «χθές και σήμερα ό αυτός και εις τούς αίώνας»· ή προσαρμογή και ή "inculturation" [ρωμαιοκαθολικός όρος] είναι ένα πρᾶγμα, ή άλλαγή άλλο [πρᾶγμα]. Στην πρώτη περίπτωση ή οϋσία της Έκκλησίας παραμένει άναλλοίωτη· ένῶ στή δεϋτερη περίπτωση μεταμορφώνεται σε κάτι άλλο [...].

[00:43:14 🍀]

Η μετοχή στό ίδιο Ποτήριο άπαιτεί εκκλησιαστική ένότητα βασισμένη σε μία κοινή όμολογία πίστης. Είναι δωρεάν τό να «κλείσεις» μία θέση στό τραπέζι του Χριστοϋ, και δεν ύπάρχει περιορισμός στό ποιός μπορεί να έλθει, αλλά μπορεί να απαιτηθει ένας «κώδικας ένδυμασίας». Ένδύματα φωτός, μία όμολογία πίστης στό τί **καταλούμε** [καταναλώνουμε]: τό άληθινό σῶμα και αίμα του Χριστοϋ ή μόνον ένα σύμβολό του; Συνεπώς, άπαιτείται περισσότερη συζήτηση για τό εκκλησιαστικό πλαίσιο στό έπιπλο-μιντέρι [...]

[00:44:07 ⚡]

The turn to the teachings of the Church Fathers of the first millenium is a valuable resource of academic research, with implications for understanding the real task of theology, namely, to speak about the God we know personally rather than theoretically. The Church Fathers are sure guides, genuine models for living out our faith. Like them, we are looking back, while reading the signs of our time [...]”.

We call one another to visible unity in one Faith and in one eucharistic fellowship, expressed in worship and common life in Christ, through witness and service to the world and to advance to that unity, so that the world may believe [...] • Let us continue our doctrinal conversations together, together giving attention to new voices and different methods of approach, so that we may be helped to recognize in one another the One, Holy, Catholic and Apostolic Church. Above all, let us pray unceasingly for the unity of the church and the unity of the world. We began our time together by remembering Jesus' prayer in the garden of Gethsemane. We invite all of you now, repenting of the scandal of our continuing divisions to pray with us. Let us pray with Christ and in Christ in the power of the Holy Spirit. “May we all be one, so that the world may believe”

[00:44:07 ⚡]

Ἡ στροφή στίς διδασκαλίες τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας τῆς πρώτης χιλιετίας ἀποτελεῖ πολύτιμη πηγή ἀκαδημαϊκῆς ἔρευνας, μέ προεκτάσεις γιά τήν κατανόηση τῆς ἀληθινῆς ἀποστολῆς τῆς θεολογίας, δηλαδή, τοῦ νά ὁμιλοῦμε περί τοῦ Θεοῦ τόν ὁποῖο γνωρίζουμε προσωπικά καί ὄχι θεωρητικά. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι βέβαιοι ὁδηγοί, γνήσια πρότυπα γιά νά πραγματώσουμε τήν πίστη μας. Σάν αὐτούς, κοιτᾶμε πίσω, ταυτόχρονα διαβάζοντας τά σημεῖα τῆς ἐποχῆς μας» [...].

Στό τέλος ὅλων τῶν διαλέξεων, ὁμάδα ἀντιπροσώπων τῶν «ἐκκλησιῶν» ἦλθε ἐπί σκηνηῆς σέ στάση ὀκλαδόν δεήσεως (!) μπροστά σέ μία τεράστια ἀπεικόνιση τῆς Ἁγίας Τριάδας. Ὁ Μητροπολίτης Νήφων, ἡ Δεσποσύνη (Dame) **Mary Tanner** καί ὁ Ἀγγλικανός ἐπίσκοπος **Mark MacDonald** στάθηκαν στό πλάι, ἀπαγγέλοντας ἀπό τό Καταστατικό τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν τά ἐξῆς (στό ἴδιο παραπάνω **video**, ἀπό **1:33:40** ἕως **1:36:04**):

«Καλοῦμε ὁ ἕνας τόν ἄλλο σέ ὀρατή ἐνότητα σέ μία Πίστη καί σέ μία εὐχαριστιακή κοινωνία, πού νά ἐκφράζεται στή λατρεία καί τήν κοινή ζωή ἐν Χριστῶ, μέσω μαρτυρίας καί διακονίας στόν κόσμο, καί νά προχωρήσουμε πρός τήν ἐνότητα αὐτή, ὥστε νά πιστεύσει ὁ κόσμος [...]

Ἄς συνεχίσουμε τίς ἀπό κοινοῦ δογματικές μας συζητήσεις, δίνοντας ἀπό κοινοῦ προσοχή σέ νέες φωνές καί διαφορετικές μεθόδους προσέγγισης, ἔτσι ὥστε νά βοηθηθοῦμε νά ἀναγνωρίσουμε ὁ ἕνας στόν ἄλλο τή Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία!

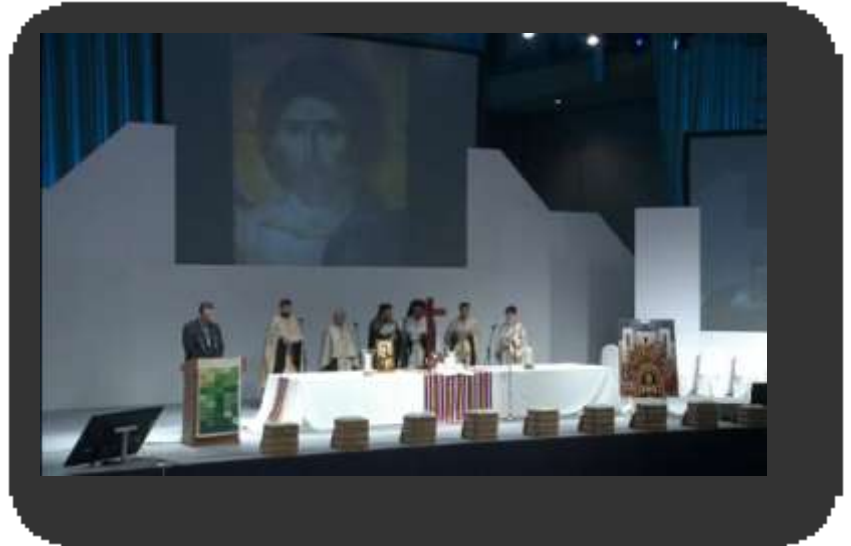
Πάνω ἀπ' ὅλα, ἄς προσευχηθοῦμε ἀδιαλείπτως γιά τήν ἐνότητα τῆς ἐκκλησίας καί τήν ἐνότητα τοῦ κόσμου. Ξεκινήσαμε τόν κοινό μας χρόνο, ἐνθυμούμενοι τήν προσευχή τοῦ Ἰησοῦ στόν κῆπο τῆς Γεθσημανῆ. Σᾶς προσκαλοῦμε ὅλους τώρα, μετανοώντας γιά τό σκάνδαλο τῶν συνεχιζομένων διαιρέσεών μας, νά προσευχηθεῖτε μαζί μας. Ἄς προσευχηθοῦμε μέ τόν Χριστό καί ἐν Χριστῶ, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: «Εἶθε νά γίνουμε ὅλοι ἕνα, ὥστε νά πιστεύσει ὁ κόσμος.»

Στή συνέχεια όλη ή σύναξη χορωδιακῶς ἔψαλλε τόν ὕμνο πού ἔλεγε: «Ὅλοι νά γίνουμε ἓνα ἐν Χριστῷ. Ἔτσι θά γνωρίσει ὁ κόσμος ὅτι εἶστε μαθητές μου, ἐάν ἔχετε ἀγάπη ὁ ἓνας στόν ἄλλο».

Κατά τή διάρκεια τῶν ἐπίσημων συμπροσευχῶν τελέστηκαν καί τά ἐξῆς:

2. Κατά τή διάρκεια τῆς Συνέλευσης, στίς 31 Ὀκτωβρίου, τελέστηκε ἀπό τούς Ὀρθόδοξους Κληρικούς, προεξάρχοντας τοῦ Μητροπολίτου Κορέας, ἡ ἀκολουθία τῆς Ἄρτοκλασίας. Ἄντι ἄρτων εὐλογήθηκε καί διανεμήθηκε σέ ὅλη τή Συνέλευση ψωμί ἀπό ρύζι. Ἡ διανομή ἔγινε ἀπό νεαρές κοπέλλες ἐν εἴδει κεράσματος!

(βλ. παραπομπή στό τέλος)

3. Στήν πρωινή προσευχή στίς 5 Νοεμβρίου ἓνας Ὀρθόδοξος Κληρικός ἐκφώνησε τήν ἐναρκτήρια εὐλογία «Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι. Βασιλεῦ οὐράνιε ... κ.τ.λ.» στήν ἀγγλική. Στή συνέχεια ὁμάδα Προτεσταντῶν τραγούδησαν μέ συνοδεία ὀρχήστρας καί χορωδίας, χτυπώντας παλαμάκια καί μέ ἑλαφρές χορευτικές κινήσεις. Κατά τή διάρκεια τῶν ὕμνων αὐτῶν, μέ τελετουργικό τρόπο ἔγινε «Εἴσοδος Εὐαγγελίου».

Στήν πομπή προπορεύονταν ἓνας νεαρός καί μία νεαρή μέ εἰδικά «μανουάλια» (λευκές λαμπάδες), πίσω τους μία ἄλλη παντελονοφόρα νεαρή μέ μακιγιάζ καί βαμμένα νύχια πού κρατοῦσε τό Εὐαγγέλιο ἀκριβῶς μέ τόν τρόπο πού τό εἰσοδεύει ἓνας Κληρικός, καί πίσω της μία ἀκόμη νεαρή νέγρα, μέ λουλοῦδι στό αὐτί, ἡ ὁποία καί διάβασε τό εὐαγγελικό ἀπόσπασμα στόν πρόχειρο ἄμβωνα πού εἶχε στηθεῖ. Πίσω ἀπό τήν πομπή αὐτή, ἄλλα τρία νεαρά ἄτομα μετέφεραν μία βυζαντινή

εἰκόνα τῆς Πεντηκοστῆς πού τοποθετήθηκε σέ εἰδικό τρίποδα. Στό τέλος τῆς ἀνάγνωσης, μέ πλη-ρες τελετουργικό μεταφέρθηκε τό Εὐαγγέλιο πίσω στό ἐν εἴδει ἀλταρίου χῶρο, πάνω στή σκηνή τοῦ συνεδριακοῦ κέντρου.

Στή συνέχεια ἀναγνώστηκαν εὐχές στά γαλλικά καί τά ἰσπανικά. Ὁ Ὀρθόδοξος Κληρικός ἐπανέλαβε τήν προσευχή καί κάλεσε τόν καθένα σύνοδρου νά προσευχηθεῖ μέ τόν δικό του τρόπο

καί στή δική του γλώσσα. Ἡ ὄλη ιεροτελεστία κατέληξε μέ λίκνισμα καί μουσικές ὑποκρούσεις (βλ. παραπομπή στό τέλος).

Οἱ ἀπαγγελίες ἀπό κοινοῦ νέων δογμάτων (περί διηρημένης ἐκκλησίας !!!) καί ἡ δημιουργία ἐνός νέου τελετουργικοῦ, εἶναι σαφεῖς ἐνδείξεις δημιουργίας μιᾶς νέας «ὑπερ-θρησκείας».

Διαδικτυακοί σύνδεσμοι σχετικά (πηγές πληροφοριῶν):

- **Γενική παρουσίαση τῆς 10^{ης} Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Π.Σ.Ε. στό Πουσάν**

World Council of Churches, WCC 10th Assembly Madang Live 8
<http://www.youtube.com/watch?v=Q3esnHcj5wo>

- **Εἰσαγωγική Συνεδρίαση τῆς ὀλομέλειας, μήνυμα (video) τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου**

World Council of Churches, Opening Plenary, WCC 10th Assembly
<http://www.youtube.com/watch?v=zbOZN38NVul>

- **Ἡ ἀρτοκλασία τῆς ἑσπερινῆς συμπροσευχῆς· 31 Ὀκτωβρίου 2013**

World Council of Churches, Evening Prayer, 31 October, WCC 10th Assembly
http://www.youtube.com/watch?v=v26YpW-0q_4

- **Ἡ πρωϊνή συμπροσευχή μέ εἰσόδευση εἰκόνας καί εὐαγγελίου· 5 Νοεμβρίου 2013**

World Council of Churches, Morning Prayer, 5 November, WCC 10th Assembly
<http://www.youtube.com/watch?v=aHeoStK2V00>